

jäälle nenda. „Tulle Jummal appi — ütles naene — mis sa nenda kurri olled, home wähhetame ommetid ärra: minna lähhän perrega heinamale, sinna jáäd foio perrenae- seks!“ Mehhet olli hea tük werd farwe al, arwas naeste koddust tallitust mängo asjaks ja olli sellega rähkul.

Teisel hommikul — olli laupäwane pā — wöttis naene wikkati õlla peale ja läks perrega heinamale, mees jái foio tallitama. „Mo uus perrenaene, ütles naene naerdes, kui warri 2 sommo pitk on, tulleme meie lounale. Et tännal pudru fedetakse ja wärsket woid sisse pannakse, tead ja issege.“ — Esmolt hoffas mees holega iodid lõma; agga nattufese aia pärast tulli jáanno peale, ta läks aidast Falja ehk tari toma ja jättis woi firno kesketubba. Mo fes ta a wöttab? Parra- jast kui ta tari nagga lahti teeb, näeb ta aida ulse peält, et sigga ülle ukse tuppa lähhäb. Ta jookseb rutto mäele, et sigga forekirno ümber ei lükka; agga kui mees appi saab, on firn jubba ümber ja emmis lafkub pörman-

dalt foort. Ta süddaa saab täis, wöttab paia- fogo, annab seale pähhā, juhtub ka hästi hinge kohta, emmis sipleb veel nattuke, heidab hinge ja 9 näädalast põrsast on forraga waesedlapsed! Nüüd tulli tal mele, et tari nagga esmalt lohti jái, jookseb rutto aita, agga — viimne tük olli aida alla puggenud. Mis läind se läind.

Ta leidis veel foort ja haffas ueste woid lõma. Agga tari rabba ei woi kuiwaks jáda. Ta lähhäb faewust wet toma, ja et kegi jäalle forekirno ümber ei lükka, wöttab ta firno kosa ja panneb senniks kaewo rakfode peale; agga wet wålja wiinades lükfab ta foggematta sulps! firno kaewo. Oh passa silf! Mis nüüd tehha? Koor olli ful faewus wee peál, agga kust tulleb wói pudro sisse?

Liuna olli warsi kä, woid ful ei olnud, agga piddi ommeti mees pudro feetma, täna olli jo laupäaw. Mehhiike näggi ette ärra, et nüüd naerdud saab; ja kus veel emmis ja kaks firno täit foort! Ta läks aita otsma, kas mitte kohhegilt naese járelt